

İstanbul Kültür Ekonomisi Yayınları

Eda ÜNLÜ YÜCESOY*

2010 Avrupa Kültür Başkenti projesi kapsamında İstanbul'da kültür alanının kapsamlı envanterini çıkarmaya yönelik iddialı ve büyük bir proje gerçekleşti. İstanbul 2010 Kültür Başkenti Ajansı, Kültür ve Turizm Bakanlığı ve TÜBA ortaklığında ve IFEA katkıları ile yürütülen "İstanbul Kültür Mirası ve Kültür Ekonomisi Envanteri" projesi kapsamında, İstanbul kültür alanı en geniş tanımıyla, farklı sektörleri, tematik alanları, aktörleri, yönetim, hukuksal, ekonomik ve toplumsal çerçevesi ile çalışıldı. Öyle ki koruma kurulu arşivlerinin sayısal ortama aktarılmasından halk kültürü yayınlarına, XVIII. yüzyıldan günümüze İstanbul haritalarının dijital olarak kullanıma hazır altlık harita oluşturulmasından kültür ve sanatla ilgili tüm kamu, sivil ve özel kuruluşların envanterine, 1923'ten günümüze İstanbul ile ilgili yazılan tüm kitap ve tezlerin künyesinin web ortamında araştırmacılara sunulmasından kültür ve sanat sektörlerinin iktisadi ve sektörel yapılarına ilişkin detaylı araştırmalara varıncaya değin. İstanbul'un kültür sektörünün mevcut durumunu belgeleyen bir veri toplama, araştırma ve haritalama çalışması olan kültür ekonomisi envanteri projesinde, şehrin kültür-sanat yapısını, üretimini ve yatırımlarının envanteri ortaya çıkarılırken, <http://www.istanbulkulturenvanteri.gov.tr> adresinde de izlenebilen bu proje kapsamında kültür ekonomisi, kentsel mimari, arkeoloji ve halk kültürü ana başlıkları altında 18 kitap yayınlandı. Bu değerlendirme yazısında İstanbul 2010 Kültür Ekonomisi başlığı altında yayımlanan on kitabı inceleyeceğiz.

Kültür ekonomisinin önemli bileşenlerinden biri olan kültürel miras alanının incelendiği, İclal Dinçer, Zeynep Enlil, Yiğit Evren ve Senem Kozaman Som'un hazırladıkları *İstanbul Tarihi ve Doğal Değerleri: Fırsatlar ve Riskler*, İstanbul'un doğal ve kültürel mirasının altyapısını nitelikleri, süreçleri ve koruma planları ile bütüncül bir çerçeveye konumlandırıyor. Böyle bir konumlamayla sit alanları münhasır kapalı alanlar olmaktan çıkıp, şehrin mekansal zenginliği ve yaşam kalitesine katkısı bakış açısından kültür ekonomisi ve kültür turizmine yaratacağı potansiyeller üzerinden inceleniyor. Türkiye'de koruma kavramının kurumsallaşması sürecinde obje ölçeğinde eser korumadan koruma strateji planlarına geçiş ile başlayan kitabın İstanbul'da tarihî ve doğal miras alanlarının potansiyellerinin incelendiği birinci bölümde, 1973'te Eski Eser Kanununun yürürlüğe girmesinin ardından ilan edilen tüm tarihî ve doğal miras alanlarının detaylı envanteri mekansal özellikleri ile birlikte ortaya konuyor. Yazarların koruma kavramı, politikaları ve hukuk çerçevesinin değişimini esas

* Yrd. Doç. Dr., İstanbul Şehir Üniversitesi Şehir Araştırmaları Merkezi

arak üç döneme ayırdığı İstanbul'daki tarihî ve doğal miras alanları incelenerek geleceğe ilişkin önemli politika önerilerinde bulunuluyor. Doğal ve kültürel miras alanlarının karşı karşıya olduğu risklerin incelendiği ikinci bölümün ilk kısmını kurumsal yapılanma ve uygulama süreçlerinden kaynaklanan riskler oluşturuyor. İstanbul'daki doğal ve kültürel miras alanlarının uluslararası koruma politikalarında tartışılan durumuyla ilgili değerlendirmeler ise ikinci kısmı oluşturuyor. Sit alanları üzerinde planlanan turizm, kentsel yenileme ve altyapı projeleri gibi kentsel uygulamaların yarattığı riskler sonraki kısımda tartışılırken, dördüncü kısımda koruma imar planları kapsamında planların tamamlanamamasının yarattığı riskler ortaya konuyor. Kaçak yapılaşma, aflar, koruma kültürü, planlaması ve finansman yetersizliğine ilişkin tartışmaların yapıldığı diğer riskler bu bölümün son kısmını oluşturuyor. İstanbul'daki doğal ve kültürel miras alanlarına ilişkin çok boyutlu ve detaylı incelemelerin yapıldığı kitap, ortaya konan bütüncül tartışmalar ile koruma konusunu sadece ilgili idareler ve uzmanların alanından çıkarıp doğal ve kültürel mirasın korunması ve tüm kentlilerce paylaşılması kültürünü geliştirmeye yönelik önemli bir işlevi yerine getiriyor.

Zeynep Enlil, İclal Dinçer, Yiğit Evren ve Ebru Seçkin'in hazırladıkları *İstanbul Kültür Eksenli Turizm Stratejileri*, çabuk farklılaşan ve çeşitlenen kapsamı, hızla büyüyen ekonomisi, esnek ve güçlü politikalarla, küresel bir rekabet ortamının belirlediği turizm konusunda İstanbul'un sahip olduğu turizm potansiyellerini, özellikle kentin kültürel gelişme dinamikleriyle ele alırken, İstanbul'un dünya turizm pazarındaki konumunu ve rekabetçiliğini değerlendiriyor. Son otuz yılda ülkenin turizm, ekonomi ve kültür politikalarından yüksek oranda etkilenen, dünyada değişen turizm anlayışları ve kavrayışları ile biçimlenen yapısıyla, İstanbul'un küresel turizm pazarında konumu hızla yükselirken, bu büyüme ve gelişmenin sürdürülebilir olması önem kazanıyor. İstanbul'un ülke ve dünya turizm pazarındaki yerini inceleyen birinci bölüm karşılaştırmalı verilerle İstanbul'un konumunu tartışırken, ikinci bölüm İstanbul'un yükselen ayrıcalıklı konumunu konaklama tesisleri üzerinden inceleyerek turizm yatırımlarının ve şehir gelişiminin sürdürülebilirliği ve olası etkileri değerlendiriliyor. Üçüncü bölümden başlayarak kitap, İstanbul'da kültür odaklı turizm gelişimi, altyapısı, etkinlikleri ve olanakları üzerine ayrıntılı ve mekansal değerlendirmeler yaparken, İstanbul'un turizm yapısına kültür alanı ile yenilikçi stratejiler öneriliyor. Festivaller ve müzeler ile kentsel deneyim çeşitliliğini arttırmak, kongre, sağlık turizmi gibi farklılaşan turizm türlerini çeşitlendirmek, turizm faaliyetlerini sadece kısıtlı bir alanda değil, metropolün bütününde potansiyelleri geliştirerek yaymak, turizm altyapısını erişilebilirlik, güvenlik ve hizmet sunum ve dengesi açılarından geliştirmek, İstanbullular için farkındalık yaratmak gibi öneriler, bir yanda İstanbul'u küresel turizm alanında öne çıkarması, diğer yanda da turizm ve kültürün şehir yaşamı ve şehirliyle bütünleşebilen uzun vadeli ve sürdürülebilir politikalara dönüşmesi bakımından önem kazanıyor.

İstanbul'da Kültür Ekonomisi başlığı altında çıkarılan kitapların beşi, İstanbul'un kültür ekonomisini oluşturan başat sektörleri ele alıyor. Yazarı olduğum *İstanbul'da Medya: Coğrafi Dağılım ve Üretim*, İstanbul'la özdeşleşen, kalbi İstanbul'da atan, çeşitli faaliyetler, çalışanlar ve üretim ilişkileri ile birlikte bireylerin bilgi, kanaat, tutum, duygu ve davranışları üzerinde önemli bir etkileme alanı olan medya endüst-

risine farklı bir açıdan bakıyor. İstanbul medya endüstrisinin kentle kurduğu ilişki, kentsel alana yayılan faaliyetleri, çeşitli kurum ve aktörlerin politika ve eylemlerini kentsel yerel ilişkiler bağlamında izlemeye çalışırken, aynı zamanda kentsel peyzajının nasıl oluştuğu, faaliyetlerin birbirlerine nasıl eklemledikleri ve özellikle İstanbul gibi giderek sanayisizleşen kentlerin medya endüstri ve bilgi teknolojilerindeki gelişimlerle birlikte hangi yeniliklerle temsil edileceğine ilişkin konuları değerlendiriyor. Medya endüstrisinin gelişimini kentin ve ülkenin geçirdiği toplumsal, ekonomik ve politik süreçlerle birlikte inceleyerek, geleneksel medyadan yeni medyaya ve dijital yaşama geçişi, eski kentsel yapının çözülüşü ile yeni kentsel yapıların oluşumu ve şehrin etkili bir iletişim aracı olarak kültür ekonomisindeki yerini tartışıyor. İstanbul medya endüstrisini mekansal ve sektörel yapı üzerinden inceleyen bu kitap, sektörler ve altyapıları, teknolojiler ve olanakları ile kentin yeni zamanlarında şekillenen kentlilik ve yönetim ile birlikte toplumsal alışkanlıkların nasıl gelişip değiştiğine de ışık tutuyor.

Evrım Töre *İstanbul Film Endüstrisi* adlı kitabında, İstanbul'un başat olduğu bir kültür endüstrisi olan ve şehrin vizyonunu yönlendirecek sinema, televizyon ve reklam sektörlerini içeren film endüstrisinin yapısı ve potansiyellerini değerlendiriyor. Sinema-TV ve iletişim alanlarında yürütülen çalışmalardan farklı olarak film endüstrisini mekansal bağlamında inceleyen kitap, karşılaştırmalı örnekleri, tarihsel gelişim ve ayrıntılı sektörel incelemeleri ile yapım-dağıtım-gösterim aşamalarını mevcut durum, sorunlar ve olanakları ile ortaya çıkarıyor. İstanbul film endüstrisini oluşturan merkez sektörler kadar eğitim, yayıncılık, eğlence gibi destek sektörler de değerlendirmeye alınıyor. Bir zamanlar Yeşilçam sokağıyla özdeşleşen Türk ve İstanbul sineması sonrasında günümüz film endüstrisinin mekansal yapısı, coğrafi dağılımı ve özelliklerinin incelendiği ayrıntılı yerseçim analizi, endüstrinin işleyişi üzerine plan ve politika üretenele önemli ipuçları sağlıyor. Kitap bir yanda İstanbul'un film endüstrisindeki biricik konumunu, vazgeçilmezliğini yapısal sektör analizleri ile ortaya koyarken, diğer tarafta kentin rekabetçi gücü açısından film endüstrisinin önemine ve potansiyellerine dikkat çekiyor.

Zeynep Enlil ve Yiğit Evren tarafından derlenen *Yaratıcı İstanbul: Yaratıcı sektörler ve Kent*, yurtdışında özellikle son 10 yılda şehir çalışmaları literatüründe sıklıkla tartışılan yaratıcı kent söylemini ve yaratıcı sektörleri İstanbul yerel bağlamında değerlendirerek İstanbul'u hem küresel hem de yerel özellikleriyle tartışmaya açıyor. Son yıllarda kültür, yaratıcılık ve mekan konuları arasındaki ilişkiyi sorgulayan pek çok araştırmacı için bir üst çerçeve olan yaratıcı kent söylemi, İstanbul bağlamında üretim ile bağı kopartmayan yaratıcı ekonomi üzerinden değerlendiriliyor. İstanbul sermayenin biriktiği, yeni fikirlerin doğduğu ve üretimin kök saldıği bir coğrafya olarak; yaratıcı sektörler de bireysel yaratıcılığa, beceriye ve yeteneğe dayalı, ekonomik değeri ağırlıklı şekilde kültürel değerlerine göre oluşan ürünlerin üretilmesi, dağıtılması ve tüketilmesi ile ilgilenen faaliyetler olarak kitabın konusunu oluşturuyor. Kitabın ilk bölümünde Özgür Uçkan hem yaratıcı sektörlerin gelişimini kolaylaştırıcı hem de finans başta olmak üzere temel sektörler arasındaki etkileşimi güçlendiren önemli bir dinamiğe sahip yazılım sektörünün yaratıcı endüstriler ve kent ilişkisi bağlamında oynadığı rolü vurguluyor. İstanbul'da ekonomi, inovasyon ve kültür odaklı bir kentsel yönetim politikasının eksikliğini gidermeye ve kentin akıllı büyü-

mesine yapacağı etkiler bakımından yazılım sektörünün sahip olduğu potansiyelleri öne çıkaran bölüm, sektörün geliştirilmesi ve İstanbul'un bir yaratıcı kent olması için neler yapılabileceği konusunda kapsamlı bir çerçeve sunuyor. İkinci bölümde Gülay Hasdoğan endüstriyel tasarım mesleğinin üç önemli aktörü olan endüstriyel tasarımcılar, tasarım ofisleri ve üretici firmaların İstanbul özelindeki etkinlik alanlarını inceliyor. İstanbul'un endüstriyel tasarım alanında Türkiye'deki ayrıcalıklı konumu ve endüstriyel tasarım sektörünün gelişme eğilimleri, öne çıkan ve geride kalan sektörler ayrıntılı değerlendiriliyor. Moda tasarım sektörünü inceleyen üçüncü bölümde Senem Kozaman Som, moda tasarımını İstanbul ekonomisinin son yirmi yılda en önemli sanayi sektörleri arasında yer alan giyim ve tekstil sektörleri ile olan ilişkisi bağlamında ele alıyor. Seçici yerseçimi davranışı ile İstanbul kent merkezinin kültür eksenli dönüşümüne öncülük eden moda tasarımı, bir yanda son yıllarda küresel rekabet gücü giderek zayıflayan tekstil ve giyim sektörünü beslerken, diğer yanda kentin imajını gelişmesine ve tanınırlığının artmasına pozitif bir katkı yapıyor. Sonraki bölümde Yiğit Evren İstanbul'un en eski sektörlerinden kuyumculuğu, mücevher tasarımı ile birlikte inceliyor. Zanaat tipi örgütlenmeden endüstriye doğru hızlı bir dönüşüm sürecinde, standartlaşmış seri üretim, düşey tamlama ve işgücü vasıfsızlaşması olarak olumsuz değerlendirilse de, kuyumculuk aynı zamanda farklı tasarımcı tiplerini bir arada barındırarak, yazara göre kentte yaratıcı iklimin gelişmesine öncülük ediyor ve köklü bir üretim-tasarım kültürünün devamlılığını sağlamak bakımından önemli roller üstleniyor. Kitabın son bölümünde Ebru Seçkin İstanbul'un yapılı çevresinin oluşum sürecinde mimarlığın rolünü, yaratıcı kent olabilme adına gerekli kritik kütleye sahip mimarlık sektörünü değerlendiriyor.

İstanbul'daki eğlence anlayışını, onun toplumsal ve mekansal pratikler, farklı dönemler, farklı kuşaklar, değişen politika ve toplumsal ilişkilerle nasıl geliştiği, çeşitlendiği ve farklılaştığını inceleyen *İstanbul'da Eğlence* kültür ekonomisinin bir diğer önemli sektörü olan eğlence sektörünü değerlendiriyor. Volkan Aytar ve Kübra Parmaksızoğlu'nun derlediği kitap, İstanbul'da eğlencenin tarihsel ve toplumsal bağlamını çizmek ve temel aktörlerini tespit etmek yolunda tatmin edici bir başlangıç sunuyor. Devamında, kapsamlı tarihsel çerçevesi ile salt İstanbul'da eğlence hayatı denince medyada ön plana çıkan Beyoğlu manzaraları, Asmalımescit meyhaneleri ya da Boğaz hattındaki lüks kulüpler üzerinden üst-orta sınıfın yaygın eğlence hayatını özetlemek yerine, değişik aktörlere ve türlere yer veren çok renkli bir resim çiziyor. Kitabın konu başlıkları ve yazarları sıralandığında ise İstanbul'da eğlence konusunda dikkat çekici bir referans yayın öne çıkıyor. Sırasıyla, "İstanbul'da Eğlence: Bir Başlangıç Denemesi", Volkan Aytar, Kübra Parmaksızoğlu; "Tarihsel Bir Eğlence Turu: Bizantion'dan İstanbul'a Süreklilik ve Kopuş", Volkan Aytar; "Osmanlı'da Eğlence Aktörleri: Çengiler, Köçekler, Tavşanlar", Ş. Şehvar Beşiroğlu; "Cumhuriyet Dönemi Eğlence Hayatına Bir Bakış", Murat Meriç; "İstanbul'da Eğlence'nin 'Entel' Hali, 1980'den Günümüze Üst Sınıf Eğlence Hayatındaki Değişimler", Kübra Parmaksızoğlu; "İstanbul Müzik Piyasası ve Gazinolar", Münir N. Beken; "Batılı Klasik Dans Geleneğinin Yerleşme Süreci ve İstanbul'da Çağdaş Dans Çalışmaları", Zeynep Günsür Yüceil; "1940'lı Yıllardan İtibaren İstanbul'un Caz Mekânları", Orhan Tekelioğlu; "İstanbul'da Rock Mekânları *İçerim Ben Burda Bu Akşam*", Merve Erol; "Türkü Barlar", Ş. Şehvar Beşiroğlu; "Romanlar Sahnede: Bir Dönüşüm Öyküsü",

Özgür Akgül; “Muhafazakârlığın ‘Eğlenceli’ Yanı”, Nihal Bengisu Karaca; “Beyaz Türk Dünyasında Eğlence”, Nuray Mert; “Cihangir’de Eğlence Hayatı”, Haydar Ergülen; “Bir Eğlence ve Tüketim Hattı: Asmalımescit, Tünel, Galata”, Ayça İnce; “Kültürel Üretim Alanı Olarak Meyhane ve İmaj İmalatı: Asmalımescit’in ‘Çağrılmayan Yakup’u”, Ahmet Uhri; “İstanbul’daki Küresel Akışlar İçerisindeki Dijital Sesleri ve Mekânları”, Ceren Mert; “Kentin Soluk Noktaları: Festivaller”, Eray Aytımur; “Gustom Stilim Müziğim Eğlencem Sobe...”, Eray Aytımur; “‘Cool’ İstanbul: Neoliberal Küresel Şehirde Boş Zaman Mekân ve Pratikleri”, Derya Özkan.

İstanbul kültür ekonomisinde eğlence sektörünün bir diğer önemli bölümünü festivaller oluşturuyor. Festivallere kentin kültür hayatı içindeki yeri ve gelişme perspektifinden bakan Serhan Ada’nın derlediği *İstanbul’un Festivalleri*, Stella Kladou’nun festival kavramını ve farklı festival türlerini ele aldığı yazısıyla başlıyor. “Kültür Festivalleri: Genel Bir Bakış” bölümünde festivalleri analitik bir yaklaşımla, kültür politikası bağlamındaki yeri ve işlevini ve ekonomik, kültürel ve toplumsal boyutlarında dünyadan örneklerle karşılaştırmalı incelerken, başarılı bir festivalin belirleyici özelliklerini vurguluyor. Kitabın ikinci bölümünde Burcu Şeyben, İstanbul’da geniş katılımlı açık hava festivallerinden Fetih Şenlikleri, Cumhuriyet Kutlamaları ve Hıdrellez’i karşılaştırmalı inceliyor. Bu festivalleri kısa tarihçeleri içinde ülke ve İstanbul’un geçirdiği politik süreçler ile birlikte yorumlayan yazar, katılım, kamusal alan, kaynak kullanımı ve kültürlerarası işbirliği kriterleri üzerinden değerlendirmeleri ile ileride yapılacak çalışmalar için de önemli bir kaynak oluşturuyor. Üçüncü bölümde, Esra Kaya İstanbul’un çeper ilçelerindeki (Ataşehir, Büyükkçekmece, Kartal, Kâğıthane, Üsküdar, Ümraniye) farklı kültür politikalarını ve festivallerini karşılaştırmalı inceliyor. Eylem Ertürk gösteri sanatları festivalleri ile ilgili bölümde özellikle son 10 yılda büyük artış gösteren festival çeşitliliğini ve yenilikçi yaklaşımları değerlendiriyor. Ertürk tiyatro alanındaki etkinliklerin yanı sıra dans ve performans festivallerine de değinerek, yeni festivallerin disiplinlerarası yaklaşım, kamusal alanın kullanımı, multimedya ve sanal teknolojik gelişimlerle birlikte yeni bir sanat izleyicisi, meraklısı ve uygulayıcısı yaratma işlevini vurguluyor. Sanat fuarlarını inceleyen Ceyda Bakbaşı İstanbul’da sanat fuarlarının tarihçesi, organizasyonları, katılan galeri, sanat kurumu ve sanat okulu sayılarının yanı sıra izleyicilerini ayrıntılı değerlendiriyor. Son bölümde Eray Aytımur, İstanbul’un açıkavada düzenlenen rock festivallerini başlangıcından günümüze sırasıyla ve ayırtedici özellikleriyle inceliyor.

Deniz Ünsal’ın derlediği *İstanbul Kültür ve Sanat Sektörü*, İstanbul’da kültür ve sanat sektörü üzerine farklı disiplinlerden, geleneklerden ve kurumlardan gelen aktörlerin, kentin uzun kültürel ve tarihî geçmişi içinde kültür alanı üzerine olan değerlendirmelerini İstanbul 2010 Avrupa Kültür başkenti etkinlikleri çerçevesinde inceliyor. İstanbul’un kültür alanında söz sahibi kişiler ile yapılan söyleşilerle birlikte kültür ve sanat mekanları ve kurumları hakkında detaylı bilgiler içeren kitap, rehber niteliğiyle de öne çıkıyor.

İstanbul Kültür Ekonomisi serisinin önemli bir parçasını, İstanbul’un kültür alanını aktörleri, altyapısı, yönetimi ve politikaları ile ortaya koyan kapsamlı ve öncü bir çalışma olan, *Kültür Ekonomisi Envanteri* adlı kitap oluşturuyor. Asu Aksoy ve Zeynep Enlil’in geniş bir araştırmacı grubu ile birlikte hazırladıkları bu çalışma, Kültür ve Turizm Bakanlığı’nın paydaşı olduğu Avrupa Konseyi’nin kültür alanındaki

bilgi toplama ve izleme sistemi *Compendium*'un kentsel düzeyde yerel analizlere odaklanan önemli bir parçasını oluşturmaktadır. Çoğunlukla ulusal düzeyden soyutlanarak sistematik ve analitik değerlendirmeye ele alınan kültür politikaları ve kültür göstergeleri alanının kent ölçeğinde incelenmesi kent duyarlı politikalar geliştirilmesini öne çıkarırken, yerel kültür ekonomilerinin analizlere katılması ile kentsel kültür politikaları tabanının kapsam olarak genişletilmesi ve paydaşların çeşitlenmesi ile tüm toplumu kapsayıcı politikalar oluşturulması amaçlanmaktadır. Sadece kamu yöneticilerinin tasarrufu altında ve sanat ve kültürel miras alanlarını kapsayan ayrı bir politika alanı olarak ele alınmasının ötesinde, yaratıcılık ve yenilikçilik ile birlikte özellikle son yirmi yılda altyapı, kentsel yeniden canlandırma, hizmetler, girişimcilik, turizm, araştırma, geliştirme, sosyal katılım gibi geniş bir alana yayılan, yerel ve bölgesel kalkınma ve ekonomik büyümenin temel araçlarından biri haline gelen kültür alanının İstanbul'daki envanterini çıkarmak, kitabın ana hedefini oluşturuyor. Böylesine geniş, çok boyutlu, çok katmanlı ve çok aktörlü kültür alanını izlemek ve ölçmek, bu alanı sadece envanterini çıkarıp betimlemenin ötesinde ve daha önemlisi yerel bağlamı analiz ederek doğru karşılaştırmaların yapılabilmesi ve bilinçli politikaların geliştirilebilmesi için önem kazanıyor. Yazarlar, İstanbul kültür ekonomisini, miras, sanatlar, kültür endüstrileri ve yaratıcı hizmetler olarak dört ana başlıkta, yaratımdan üretime, dağıtımdan sergilemeye ve satışa uzanan geniş bir çerçevede inceliyor. Kültür alanında ulusal düzeyde yürütülen bilgi toplama ve izleme sistemi ile uyumlu olan bu analiz çerçevesi ile İstanbul'a dair somut ve yerel gözlemlere dayalı bir kent katmanını eklenirken, diğer dünya şehirleri ile karşılaştırmalar yapılarak kent duyarlı politikaların geliştirilebilmesi için kapsamlı ve detaylı bilgiler veriliyor.

İstanbul kültür alanında ilk defa gerçekleştirilen böylesine geniş ve kapsamlı bir araştırma projesi yerel kültür politikalarına kuşkusuz çok önemli bir katkıda bulunurken, bundan sonra yapılacak çalışmaların önündeki güçlükleri tanımlamak, alınacak yolların yol haritasını çıkarmak için değerli ipuçları içeriyor. Ulusal kültür alanında politikaları şekillendiren veri ve kaynaklar, yerel ölçekte kısıtlı, yüzeysel ve yetersiz kalıyor. İstanbul gibi ulusal kültür ekonomisi başat sektörlerinin toplandığı bir şehrin, kültür ekonomisine ait iktisadi verilerini, işkollarının paylarını ve diğer paydaşların yapılarını, rollerini ve katkılarını verilerden izlemek çok zor. Yerel politikalarla ilgili doğru değerlendirmelerin yapılabilmesi için kaynak olabilecek alan araştırmalarının düzenli ve güncellenerek sürdürülmesi, veri tabanlarının detaylandırılması ve araştırmacılara açılması önem kazanıyor. İstanbul 2010 kültür ekonomisi envanteri yayın serisi, kent ve kültür alanında araştırma yapacak araştırmacılar için makro verileri, hukuk çerçevesi, yönetim modeli, mekansal analizleri ve karşılaştırmalı şehir kültür politikaları çalışmaları ile önemli bir başvuru kaynağı. Serideki her bir kitap, İstanbul kültür alanı için güncel tartışmaların yanı sıra farklı disiplinler ve sektörler arası ilişkiler üzerinden yeni bakış açılarını gündeme getirmesi ile yeni araştırmalara önemli bir altyapı oluşturuyor. Kamu politikaları vurgusunun sıklıkla yer aldığı bu çalışmada, kültür alanı, doğası gereği çeşitli kentsel politika alanlarını çapraz kesen, kapsayıcı bir politika alanı olarak yeniden şekilleniyor. Kültür alanının böylesine geniş bir perspektifte incelenmesi, onun kentliler ve kentsel yerel politikalar üretenler için hakçalık, erişilebilirlik, kapsayıcılık, katılım, toplumsal refah ve ekonomik kalkınmanın sağlanması açısından nasıl önemli bir araç olduğunu dikkate sunuyor.